

Wedergeboren tot een levende hoop

Preek over 1 Petrus 1:3

Te lezen: Jesaja 40:27-31 en 1 Petrus 1:3-7
Zuilen, 8 december 1974

Je kunt nooit tevoren zeggen wat mensen in een kerkdienst zal treffen.

Maar ik moet mij wel erg vergissen, wanneer er straks niet iets door u heengaat, wanneer de dopelinge de trappen van het doopvont afdaalt. Velen van u zullen bij het zien van haar grijze haar ongetwijfeld iets denken in de geest van: 'Die durft nog! En dat op haar leeftijd!'

Wie zr. Van Veenendaal wat beter kent dan alleen van haar grijze haar, de kroon der ouderdom, zal het door zich heen voelen flitsen: 'Wat een moed! Met haar gezondheid!' Want u weet dat zr. Van Veenendaal een kwetsbare gezondheid heeft. Wanneer het weer maar een beetje aan de gure kant is, mag zij van de dokter het huis niet uit. Dezelfde dokter vond het wel goed dat zij in deze dienst gedoopt wordt. Maar toch: Wat een moed, wat een geesteskracht om deze stap te doen!

Bezoekers van deze dienst die wat kritisch zijn ingesteld zullen hetzelfde anders aanvoelen: 'Moet dat nou?!' Mensen op leeftijd verdienen het toch om met rust gelaten te worden! Het is fijn, wanneer ze er bij willen horen, maar je legt hen dan geen strobreed en zeker geen doopvont in de weg! Oma's verdienen in de familiekring een gereserveerde stoel, die de kleinkinderen voor haar klaar zetten: 'Oma neemt u plaats!'

Waarom moeten ze in de baptisten gemeente nu eerst gedoopt worden? Moet dat nou?!

Moet dat nou?!

Om alle misverstand uit de weg te ruimen: De dopelinge wil het zelf!

Zr. Van Veenendaal heeft geweldig naar deze dag uitgekeken. Noch haar leeftijd, noch haar gezondheid zijn voor haar redenen om niet in het doopvont af te dalen. Niemand kan haar de doop uit het hoofd praten. Zij verlangt er intens naar de doop te ondergaan. Voor niets ter wereld zou zij deze dag willen missen.

Hoe is dit mogelijk?

Je zou toch verwachten, dat een bejaarde dame, met een zwakke gezondheid, die in het leven heel wat klappen te incasseren heeft gekregen, een beetje moe en uitgeblust is. Dat de doop haar net te veel is.

Hoe is het mogelijk dat zr. Van Veenendaal de wilskracht en durf, en het verlangen heeft om deze stap te doen?

De tekst van deze prediking geeft hierop het antwoord. Zoals wij uit de eerste Petrusbrief lezen: Zij is wedergeboren tot een levende hoop.

'Hoop doet leven', zegt het spreekwoord. Waarom leeft zr. Van Veenendaal zo intens, ondanks haar leeftijd en gezondheid, ondanks een moeilijk verleden? Waarom heeft ze het verlangen om gedoopt te worden? Waarom durft ze dit aan en kijkt zij gespannen uit naar wat nog komt in het leven met God op aarde?

Omdat ze is wedergeboren tot een levende hoop. Omdat ze boordevol verwachting en uitzicht is. Mensen die hopen, zijn in het leven niet klein en niet moe te krijgen. De hoop geeft hen vleugels. Zo geeft de christelijke hoop zr. Van Veenendaal vleugels die haar doet uitstijgen boven haar leeftijd, gezondheid en verleden.

De doop is een gebeurtenis, die het levensgeheim van een dopeling onthult. De doop is het leven van een kind van God in een notendop.

Wanneer u straks zr. Van Veenendaal in het doopvont ziet afdalen, in het water ondergedompeld ziet worden, en weer uit het doopwater omhoog ziet komen, kijkt u naar het leven van zr. Van Veenendaal, samengevat in een heel kort typerend filmverslag.

Op het moment van de doopbediening verandert de ruimte die in deze muur is uitgespaard, en die uitzicht verleent op het doopvont, in een filmdoek. Op dat doek wordt het geheim van de levenskracht en het verlangen van zr. Van Veenendaal getoond. Onderaan het witte doek verschijnt de verklarende tekst uit het woord van God, dat de beelden die u ziet uitlegt: 'God heeft door de opstanding van Jezus Christus zr. Van Veenendaal doen wedergeboren worden tot een levende hoop'. En dan begrijpt u waarom zij ondanks alles zo vol levenskracht en verlangen is. Zij is door de opstanding van Jezus Christus wedergeboren tot een levende hoop.

Wanneer ik geen christen was, en wij hier niet bijeen waren als gemeente van Jezus Christus, zou ik waarschijnlijk de verleiding niet kunnen weerstaan u zr. Van Veenendaal ten voorbeeld te stellen.

Mensen, moet u eens horen wat zij in het leven heeft meegemaakt! En moet u eens kijken hoe vitaal zij is! Dat is de manier waarop je als mensen onder elkaar, elkaar probeert op te peppen. Elkaar wijzen op de prestaties en kwaliteiten van een groot voorbeeld. Ongetwijfeld gingen verschillenden van u dan over een klein uur gedeprimeerd en met een geweldig minderwaardigheidsgevoel naar huis. 'Wat zij kan, kunnen wij toch niet'.

Vast en zeker zitten in deze dienst mensen voor wie het allemaal niet meer hoeft.

U bent moe van een leven vol teleurstellingen. Een ziekte heeft u gesloopt. Jaren van verdriet om een van uw kinderen heeft u alle levenskracht ontnomen.

Wat kan er in een mensenleven wel niet passeren, dat maakt dat je op je zestigste, op je vijftigste, en soms al op je veertigste een uitgeblust mens bent.

Een mens zonder idealen en verwachtingen. Die niets heeft waarvoor hij warm kan lopen. Een mens wie alles te veel is. Die s' avonds niet achter de beeldbuis is weg te slepen, omdat met het tv-beeld alle licht verdwijnt.

Wanneer ik u vanmorgen zr. Van Veenendaal ten voorbeeld zou stellen, zou u geërgerd denken: 'Dat is zij! Wat koop ik daar voor?'

In de gemeente van Jezus Christus stel je elkaar niet ten voorbeeld. 'Moet u hem eens zien! 'Neem eens een voorbeeld aan haar!'

Ik stel u vanmorgen zr. Van Veenendaal niet ten voorbeeld. Zij is ook maar een mens. Zij kent ook haar momenten van zwakte. Wie zich aan een mens probeert op te

trekken valt vroeg of laat heel diep. Het grootste voorbeeld valt altijd wel eens tegen. En dan valt u met hem of haar.

De dopelinge in deze dienst wordt niet ten tonele gevoerd als een voorbeeld om u aan op te trekken. Toch staat zij straks, in het doopvont, vóór u. Maar zij staat daar dan niet alleen. Christus staat naast haar.

Onthoudt u dat goed voor dadelijk: In de doophandeling is zr. Van Veenendaal niet alleen. Alles wat zij in de doop ondergaat, ondergaat zij samen met Christus. De doophandeling is van begin tot eind doortrokken van de verbondenheid met Jezus Christus.

Zoals Jezus na zijn kruisdood werd begraven, zo wordt de dopelinge tijdens de onderdompeling in het doopwater met Christus begraven.

En zoals Jezus Christus op Paasmorgen opstond uit het graf, tot een nieuw leven, zo komt de dopelinge uit het doopwater omhoog, mét Christus opgestaan tot een nieuw leven.

Zó staat zr. Van Veenendaal in het doopvont straks voor u als een voorbeeld van levenskracht: In de verbondenheid met Jezus Christus.

Staar u niet blind op haar kwaliteiten en krachten. Ze zou het vreselijk vinden.

Kijk naar Christus die naast haar staat. Zijn kracht is haar levensgeheim.

De doop maakt duidelijk, dat de opstandingskracht van Jezus Christus haar levenskracht is. De doop maakt zichtbaar, 'dat God haar door de opstanding van Jezus Christus uit de dood heeft doen wedergeboren worden tot een levende hoop'.

Het leven van een christen is vervuld van hoop. Hoop is kracht. Veel mensen denken te laag over de hoop.

Iemand wees mij eens op een overlijdensadvertentie waarin te lezen stond:

'Ontslapen in de hoop op het eeuwig leven'. Hij vroeg: Vindt u dat niet vreselijk slap en krachteloos? In de hoop op het eeuwig leven! Je moet het zeker weten!

In ons taalgebruik is het woordje 'hoop' ernstig gedevalueerd.

Jan heeft op school zijn repetitie wiskunde niet zo best gemaakt. Hij betwijfelt of hij wel een voldoende zal hebben. Wanneer zijn vriend hem vraagt hoe het ging, zegt hij somber: 'Ik hoop maar dat ik een zesje heb'.

Hoop is voor veel mensen een uiting van twijfel en machteloosheid.

In de bijbel staat 'hoop' gelijk met 'kracht'.

Wanneer een christen zegt: 'Ik hoop op een eeuwig, volmaakt leven na dit leven', spreekt hij geen vrome wens uit. Wanneer christenen zeggen: 'Wij hopen op een nieuwe wereld die God zal doen beginnen', is dat geen vroom zoethoudertje, geen machteloos verlangen.

De hoop die kinderen van God bezielt is zo sterk als staal. In de christelijke hoop schuilt dezelfde kracht waarmee God eens zijn zoon uit de dood opwekte.

Zoals wij lezen: 'Door de opstanding van Jezus Christus doet God mensen wedergeboren worden tot een levende hoop'. De kracht van de christelijke hoop is de kracht waarmee op Pasen de steen van het graf van Jezus werd weggerold.

Mag ik het zo zeggen: De hoop is de wandelstok die God aan zijn kinderen geeft voor de moeilijke tocht door het leven naar Gods toekomst. De hoop is een sterke stok waarop je kunt leunen als de tocht niet meevalt. Mensen die deze wandelstok van God ontvangen hebben, raken niet vermoeid, teleurgesteld, uitgeblust langs de levensweg. Leunend op de hoop gaan zij steeds verder.

Zo is ook zr. Van Veenendaal door haar moeilijke leven getrokken. Steunend op de hoop op Gods toekomst.

Zo is zr. Van Veenendaal op hoge leeftijd en met een zwakke gezondheid niet tot stilstand gekomen. Gedreven door de hoop en steunend op de hoop, stapt zij het doopvont in. Zij ziet deze doop als een stap op weg naar het toekomstige leven met God.

Wanneer de mens zich in het geloof aan God overgeeft, begint God opnieuw met die mens. Dit nieuwe begin is zo radicaal dat de bijbel het met 'wedergeboorte' aanduidt. Het doet er niet toe hoe vastgelopen u in het leven bent. Of hoe uitzichtloos uw positie is. Misschien hebt u nergens meer zin in, omdat u niets meer van het leven verwacht. Wanneer u zich met al uw uitzichtloosheid overgeeft aan God doet Hij u wedergeboren worden tot een mens die boordevol toekomst en verwachting zit.

Hij doet u wedergeboren worden tot een levende hoop.

Tot een mens die boordevol energie en blijdschap en plannen zit, omdat hij een geweldige toekomst helder vóór zich ziet liggen.

Wanneer een mens zijn uitzichtloos, uitgebluste, toekomstloze leven aan God overgeeft, doet God zo'n mens delen in het wonder van Pasen.

Met Pasen stond Jezus Christus uit de dood op tot een volkomen, eeuwig leven. Tot een leven zoals het zijn moet. Wanneer een mens zich aan God toevertrouwt, doet God hem delen in deze opstanding van zijn zoon.

De kracht van het Paasfeest wordt in hem werkzaam. Er opent zich een nieuwe toekomst. Onweerstaanbaar wordt zo iemand aangetrokken door het doel dat vóór hem ligt: Hij zal eens Jezus Christus in diens opstandingsleven gelijk wezen.

Een kroonprins weet als kleuter al dat zijn toekomst het koningschap is.

Een christen is een mens die opnieuw geboren is. Opnieuw kind geworden. Kind van God. Maar als kind heeft hij zijn toekomst duidelijk voor ogen. Hij zal eens Christus in diens opstandingsleven gelijk zijn.

Deze toekomst, die gefundeerd is in zijn eenheid met Christus, is zijn hoop. Tot aan het eind van zijn leven maakt die hoop hem tot een mens, wie de verwachting van het gezicht straalt.

Een zendeling beschrijft, hoe een christin uit Oostelijk Afrika stierf met de woorden: 'Nu ga ik naar Hem die ik in mijn doop heb ontmoet'.

Zij had de tekst van deze morgen goed begrepen. In de doop ontmoet je Christus en beleef je het hoe je met Hem opstaat tot een nieuwe toekomst. Je hele verdere leven, heb je het beeld voor ogen van de opgestane Heer. Hem zul je eens gelijk wezen. Dat is je hoop, je levenskracht. Je hele leven ben je onderweg naar Hem die je in de doop ontmoette. En als je sterft doe je de laatste stap.

Wat een geweldige kracht is de hoop van Gods kinderen.

Wij lezen uit Jesaja:

‘Jongelingen worden moede en mat, zelfs jonge mannen struikelen. Maar wie de Heer verwachten, putten nieuwe kracht; zij varen op met vleugelen als arenden; zij lopen maar worden niet moede; zij wandelen maar worden niet mat’.

Deze verwachting, deze hoop op God heeft gemaakt dat zr. Van Veenendaal op haar leeftijd, met haar gezondheid, na haar moeilijke leven niet moe en niet mat is.

Wellicht zijn hier mensen, veel jonger dan zr. Van Veenendaal, die wel moe en wel mat zijn. Die het niet meer zien zitten, en wie het niets meer kan schelen.

Laar u door God de kracht van de verwachting schenken. Zodat u in het leven vleugels krijgt. Vleugels als arenden. Laat u door de opstanding van Jezus Christus wedergeboren doen worden tot een levende hoop.

Dit wonder van de wedergeboorte tot een levende hoop, wordt zichtbaar in de doop. Zo zichtbaar als zr. Van Veenendaal straks uit het doopwater opstaat, zo zichtbaar is zij met Christus opgestaan tot een mens die een eindeloos mooie toekomst vóór zich heeft.

De wedergeboorte tot een levende hoop wordt zichtbaar in de doop.

Over de hoop die je als christen bezielt, moet je niet alleen maar praten. Die hoop moet niet alleen hoorbaar, maar ook zichtbaar worden.

Die hoop moet zichtbaar worden in je daden en in de blijdschap die je van het gezicht straalt. Die hoop moet ook zichtbaar worden in de doop.

Iemand zei eens: Een ongedoopte christen is als een ziel zonder lichaam.

Zoals u door uw lichaam zichtbaar gestalte krijgt onder de mensen, zo moet de hoop die in u is, zichtbaar gestalte krijgen in de doop.

Iemand zal vragen: ‘Maar kan het nu echt niet zonder doop?’ Vraag het de dopelinge van deze ochtend! Zij zal zeggen: Wat een rare vraag!

Als de doop een stap is die je moet doen, dan doe je hem toch? De hoop die in je leeft, drijft je tot deze stap. Mensen die hopen blijven nergens taan. Ook niet voor het doopvont. Ze stappen er in. Mensen die hopen, doen alle stappen die zij moeten doen op weg naar de toekomst met God. Ook de stap van de doop.

Amen.